

Evangelist Matej

18. marec 1864

1 V zvezi s prvim vprašanjem smo se že dotaknili majhnega pojasnila v dejanskem Janezovem evangeliju. Da bi vam to zadevo še precej bolj osvetlili, morate vedeti, da sem Jaz evangelista Mateja prevzel šele takrat, ko sem ga med potjo v Kis na srednji postaji med Kafarnaumom in Kisom srečal kot cestnarja v rimski službi; zato so mi tudi očitali, da hodim med cestnarji in grešniki.

2 Ker je bil ta Matej dober s peresom in se ni hotel več ločiti od Mene, sem ga sprejel kot pisarja, vendar le za dejstva, medtem ko je moral Moj Janez zapisovati besedo, ki sem jo učil, in Matej je včasih zapisoval manj duhovne dele Mojih naukov in pridig zase, vendar jih je Janez ob priložnostih vedno popravil; Matej je imel namreč dober spomin za dejstva, a šibek za poučevanje.

3 Dokler je hodil z Menoj, je vedel zelo malo o Mojih družinskih odnosih; kar je vedel, so mu občasno sporočili Jakob, Simon in Janez, vendar tega ni zapisal takoj, ampak šele nekaj let po Mojem vstajenju, ko je bil izbran za apostola namesto Jude Iškarijota.

4 Ta apostol je sam - kot evangelist - dokaj lepo in pravilno sestavil svoj evangelij in ga nato vzel s seboj na potovanje v jugovzhodne predele Azije.

5 Toda potem se je v Jeruzalemu, Galileji, Samariji, nato pa še v Tiru in Sidonu pojavilo pet Matejev in vsak od njih je napisal 'Matejev evangelij', med katerimi je bil nesporno najbolj sprejemljiv tisti, ki se je pojavil v Sidonu.

6 Drugi štirje so bili na velikem cerkvenem zboru v Niceji zavrženi kot popolnoma apokrifni - ker se z njim sploh niso ujemali pa tudi med seboj ne -, sidonski pa se je ohranil kot bolj avtentičen. Tako je tudi ta deloma apokrifni, čeprav je pisec storil vse, kar je bilo mogoče, da bi zadevo predstavil čim bolj resnično.

7 Sam je dejansko napisal - namesto tega - štirinajst evangelijev, odvisno od tega, na kaj so ga opozorili voljni očividci. Iz teh štirinajstih je nato napisal petnajstega, ki je bil po presoji mnogih strokovnjakov razglašeno za najbolj pravičnega in resničnega.

8 In ta psevdo-Matej ki se je v resnici imenoval l'Rabbas, je pravi avtor današnjega Matejevega evangelija.

9 Pravi (Matejev evangelij) je še vedno mogoče najti v veliki zbirki knjig in spisov v pomembnem gorskem mestu v zaledju Indije, ki je verjetno največja in najbogatejša zbirka knjig in spisov, po požgani aleksandrijski knjižnici, na vsem svetu. Sestavlja jo več milijonov izvodov knjig in spisov vseh vrst, žal pa imajo do te zbirke dostop le visoki duhovniki, ki so podrejeni najvišjemu duhovniku Brahmi. Samo Burmanci imajo v lasti precej skrajšan izvod

10 Ali bi radi vedeli tudi, kakšen je bil konec apostola Mateja v teh deželah Indije

11 Tam so ga sprejeli precej dobro, vendar je smel svoj nauk posredovati le duhovnikom, drugim ljudem pa ne. Na stara leta pa je pod vodstvom Mojega Duha še vedno našel priložnost, da je pobegnil k Burmancem in jih učil vseh vrst modrosti, nato pa zanje napisal tudi že prej omenjeni kratki evangelij.

12 V nekaterih boljših izročilih se ta apostol in še en tovariš imenujeta „indijska apostola“.

13 Iz tega zlahka vidite, kako je z Matejevim evangelijem, ki ga poznate, in z zgoraj omenjenim 13. poglavjem, kjer piše, ali nisem sin tesarja Jožefa, ali Moja mati ni Marija in Moji bratje niso Jakob, Jožef, Simon, Juda in Janez ter - „njegove sestre, ali niso vsi z nami? Od kod vse to?“

14 Da bi to razumeli, je treba vedeti, kar je omenjeno že v Janezovi knjigi, da sem nekoč prišel v Nazaret, tam učil v sinagogi in delal mnoge čudeže; ko pa so se tudi Moji apostoli in učenci začeli temu upirati, sem jim rekel: Prerok ni nikjer manj spoštovan kot v njegovem domačem kraju: Potem sem zapustil Nazaret in se tja pozneje nisem več vrnil.

15 Kar pa zadeva Moje tako imenovane brate in sestre, so bili gotovo Jožefovi otroci iz prvega zakona, ne pa otroci Marije, katere edini in ne prvi - tj. res prvi -, ampak edini sin sem bil Jaz.

16 Kar zadeva sestre, pa te niso bile Jožefove hčere, temveč hčere njegovih revnih sorodnikov, zato so se tudi imenovalle sestre, saj so živele in delovale povsem v skladu z mislijo in voljo tako Jožefa kot Marije.

17 Trije od teh bratov so me spremljali, namreč Jakob, Simon in Janez, dva pa sta ostala doma, nadaljevala Jožefovo delo in skrbela za Marijo, dokler je nisem predal v nadaljnjo oskrbo Janezu.

18 Enaka navidezna protislovja boste našli tudi v Lukovem evangeliju, saj je ta evangelist napisal evangelij in tudi Apostolska dela šele več kot petdeset let za Menoj. Toda tudi njegov evangelij je zbirka tistega, kar je izvedel z gorečim spraševanjem o Meni in apostolih.

19 Vse, kar je napisal, je poslal svojemu prijatelju Teofilu v Atene, iz česar je Teofil na podlagi Lukovega evangelija napisal še en evangelij in ga obogatil z nekaterimi dodatki, včasih pa vanj vmešal tudi mnoge napake, iz katerih je nastalo mnogo nasprotij, zlasti v naravnem pomenu besede – namreč Moj ekstremno tiranski nastop v tako imenovani „poslednji sodbi“, ki se nikakor ne sklada z edinim še vedno zelo pravilnim kratkim Janezovim evangelijem, vendar v duhovnem smislu omogoča vsaj osvetlitev - o tem in še o marsičem drugem bomo govorili v naslednjem nareku (sporočilu). In s tem zaenkrat dovolj. Amen.

Jakob Lorber
[Nebeški darovi](#)